

Од њоикаво пресе

Уредиштво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 4.— ДИНАРА

Претплату прима «Преса» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 48.— дин.,
полугодишње 94.—, годишње 188 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 20 МАРТА 1943

БРОЈ 69 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Кад се чобани туку преко магарца—онда магарац страда

Њујорк, марта. — У америчком јавном мишљењу влада велико незадовољство због незахвалности генерала Жиро-а.

Сви њујоршки листови доносе чланке у овом смислу:

— Зар ми превезли на нашој подморници Жиро-а из Француске у Африку, уз његову часну реч, да ће нас слушати, а он сада прешао на енглеску страну.

Енглески „Обсервер“ на ово само је кратко одговорио:

— Чик да пређе Жиро на америчку страну!

Генерал Жиро, видећи себе у улози магарца, нашао је за сходно да се брани:

— Море, какве часне речи и какви бакрачи, то код мене слабо пали. Куд могу да приђем Американцима, па да прођем као Дарлан.

ДА ИСПРАВИ КРИВУ ДРИНУ

Вашингтон, марта. — Пошто су у Африци сасвим замрсили ствари, па се не зна ко пије а ко плаћа, англосаксонски ортаци су дошли у њор-сокак. Од Африке имају само штете која расте из дана у дан, па зато би сад желели да овај дефицитан посао ликвидирају ако већ не може да се санира.

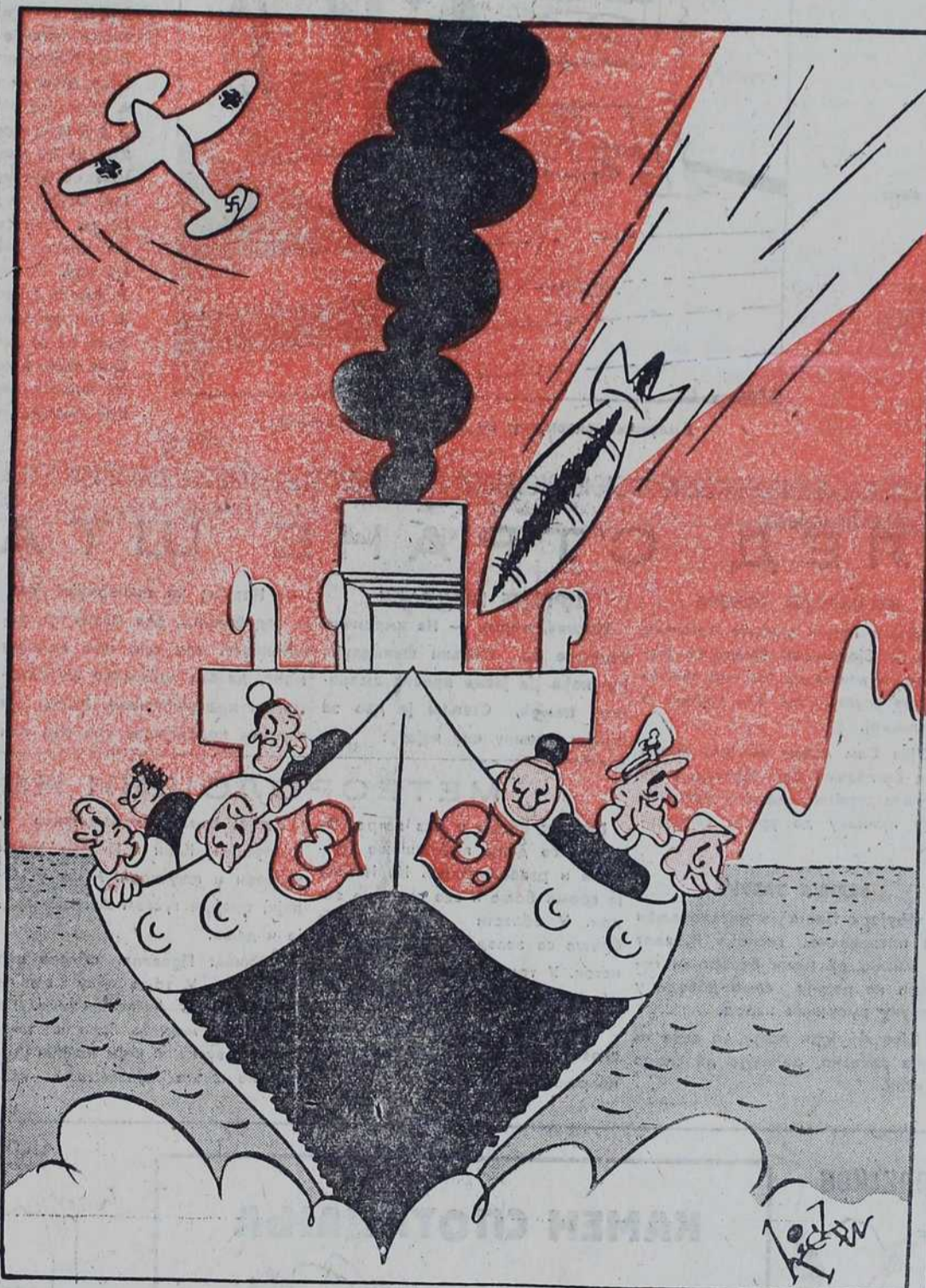
За ликвидатора је изабран Антони Иди који је познат као аранжер многих закулисних ствари и као човек који је нарочито окретан са дамама. Зато се верује да ће он највише преговарати са госпођом Елеонором и другим дамама из Пете-Авније, којима се лорд Халифакс ни мало не свиђа. Ако Иди не успе, Черчил ће послати неког још млађег, јер афричка спекулација прети банкротством.

МОДЕРНО НАОРУЖАЊЕ

Алжир, марта. — Француски силоволци Жиро-а и Де Гола, који треба да се туку у Тунису за Енглеze и Американце, а који се између себе гложе као жути мрави, упутили су молбу Ајзенхауеру да им се да оружје, пошто су обећања врло лепа ствар али у модерном рату још нису проглашена за оружје.

Из штаба америчког команданта стигао је одговор да они од оружја имају на лагеру само обећања и то читав арсенал.

ИЗБЕГЛИ ОПАСНОСТ...

— Бојс, овај пут смо срећно избегли немачким подморницама!..

НЕ МОЖЕ ДА ИЗГОВОРИ

Лондон, марта. — Наш источни савезник има једну говорну ману па извесне речи не може да изговори. На пример речи: Доњец и Кубан, никако не може да изусте.

Ова је мана неизлечива пошто већ одавно има много речи које Москва никако не може да изговори, зато је свет већ огуглао на овај фелер.

Етишрам

Навалио Стаљин смело
Жели црно или бело
Ал' отупи шпиц
СаД у Москви лице криви
Јер од целе офанзиве
Оста само виц.

СВЕ ПО СТАРОМ

Капштат, марта. — У првој половини марта ситуација је остала иста на Атлантском океану. Сваки конвој који је пошао преко мора или је уништен или преполовљен. Али смо зато постигли други успех. Сада подморнице мора да јуре океанима и траже наше бродове пошто смо ми готово остали без лађа.

ТРАЖЕ ПРОЛОНГАЦИЈУ

Москва, марта. — Овде је стигла порука из Америке у којој ортаци траже да се пролонгира рок њиховој меници «други фронт»; пошто су сад инсолвентни и у немогућности да плате. Чак ни интерес не могу дати а о исплати ни помена. Због ове поруке је код болшевика изазвала велику нервозу пошто би плаћање менице могло да их извуче из шкрипца. Стаљин је упутио оштар прекор својим дужницима преко мора, али нема изгледа да ће их нагнати да испуне обавезе.

ИСТОПИ СЕ ЗИМСКИ САН

Лондон, марта. — Како је наступило неочекивано рано пролеће енглески политичари нагло се тргли из зимског сна. Сви ружичасти снови настадоше као мехур од сапуна. Овде се сада увиђа, нарочито после пада Харкова да ће се морати објаснити енглеском народу да засуче рукаве и стегне још више кајиш.

Сада увиђају сви да је узалуд Европа поклоњена болшевицима, кад су они «стидљиви» па неће да је узму.

МАЛЕРОЗНЕ ПРОГНОЗЕ

Кујбишев, марта. — Дописник «Рајтера» из Москве Харолд Кинг позват је на одговорност што је малерисао совјетску одбрану Харкова, пошто је јавио својој агенцији, да ће то бити други Стаљинград.

Харолд Кинг бранио се пред политиком речима:

— Моје је да вам проричем лепо време али не због вас, него због Енглеза, пошто сте ви једина њихова нада и узданица, јер ми сецујемо само на вашу карту, пошто смо остале проиграле.

МЕЊАЈУ ТЕМУ

Лондон, марта. — Болшевички мехур од сапуна који се називао офанзива — распрснуо се. Да ли је томе крив ветар који је дунуо са запада или рђав сапун ђаво ће га знати? Важно је то да су Енглези и њихова пропаганда изгустирали ову тему па сада готово и не говоре о болшевичкој офанзиви. Њихов новинар Кинг, који седи у Кујбишеву, послао је своје листу кратак извештај од свега три речи: Пиши кући пропало!

СПОЉНИ

ПРЕГЛЕД

НА КОЛОСЕК СЛЕПИ ВОЗЕ - СВИ ПРОГРАМИ И ПРОГНОЗЕ

На источном фронту, после толких прича
Сад је блажа клима, попустила цича
И напред терана бољшевичка маса
Бијена у бекству, сада тражи снаса
Због успеха неких почеше да реже
А сад из Харкова ка истоку беже
И док се Совјети мичу ап' све ређе
Армија Европе свуд у напад пређе
И место да пређу преко брзог Дњепра
На исток сад беже, брже и од ветра
Користише лажи и трикове ружне
На кланицу Русе водили су тужне
И кулачке масе гинуле ко крушке
За рачун Јевреја, под фирмом «матушке»
Али већ и тамо нова светлост резни
И под бољшевиизмом већ се народ трезни
Па далеко није заслужена казна
Када на ноге сиоче та племена разна
Кад истина продре кроз сву руску земљу
Кад потраже рачун од оних у Кремљу
Кад кроз руски народ истина проваје
Биће онда горко за разне Јевреје.

Примиче се лето, час одмазде близу
Европа преброди и последњу кризу
И сада ће сложено у напад да крене
Бољшевиизму неће дати ни да зене
Кад одлучност збори, тад блеф мало важи.
Ово лето све ће да развеје лажи
И свануће зора спокојства и мира
Сваки народ свестан умеће да бира
Да ли да га трује раздор, глад и пизма
Та три благослова бедног бољшевиизма
Или да у миру лечи ратне ране
И тако дочека много боље дане
Сам чекају радо да обрачун сврше
И разорну силу бољшевиизма сирше
Зато Стаљин дрхти и у страху чека

Амерички ексекутор на Британском престолу

Да га сад Европа смрви и уцмек
Јер последње силе зимус он потроши
Његови изгледи сад су јако лоши
Све његове наде у воду су пале
Сви желе на њему свој бес да искало.

А код Англосакса све низ воду иде
На све стране рупе, порази се виде
У Африци брука, непрекидне свађе
На мору им тону све најбоље лађе
Залуд лепе приче и ведре прогнозе
Када опасности на све стране грозје
Черчил виде да је магла непровидна
Зато код Рузвелта послао је Идна
Да поправи ствари и умањи прпу
Да Атлантској карти удари закрпу
Да опет превари невољне и јадне
Да припреми опет он облоге хладне
Да сукоб ублажи, да се, смањи збрка
Ап' да ће успети — зато капа мрка
Јер од екскурзија ових преко мора
Ствар ортачка увек бивала је гора
И на Пацифику све иде по старом
Свуд Јапанци бију, увек с' новим жаром
А Јенки се теше да ће бити боље
А у борбу иду увек против воље
Као да се може ратовати кроз жицу
Њихове прогнозе увек су у вицу
Све чекају чудо, земљотрес или ватру
Па да тиме своје противнике сатру
Ап' они се неће сами да потруде
Па опет се својим поразима чуде
А рат са јунаштом у тесној је вези
А они су свикли на борбу на берзи
Било да је мирно ил' тобож војују
Они увек с нечим раде и тргују
На њихову помоћ сви који су спали
Већ унапред виде да су баш пропали.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

АМЕРИЧКИ ПЕЛЦЕР КУЛТУРЕ

«Њујорк Пост» пише да је забрањено деци испод 6 година пушење на јавним местима. Висока америчка култура одне-ла је, до сада, рекорд у васпитању омладине, када је створила тако златну омладину. Штета ће бити ако се овај пелцер културе не накалими на — афричку омладину.

КАСНО БУЂЕЊЕ — ГОТОВО СУЂЕЊЕ

Лондонски «Тајмс» пише, да се приближава час, када ће у овом рату истина морати победити. Не зна се шта ће тада урадити «Тајмс» са његовим чопором патки, које је до сада одгајио за оне «жоији примају све за готово».

ИЗ ЦАРСТВА ТОНОВА

«Дејли Мејл» упућује озбиљну реч на Сједињене Америчке Државе, и мисли да би оне требале да спусте тон кад говоре о Енглеској.

Ујка Сам мисли да има право кад Енглезима даје лекције и не спушта дурбин када има тако згодну прилику да уреди савезника.

ВЕЛИКА ЗАБУНА

«Њујорк Пост» је незадовољан са пословањем госпође Рузвелт и мисли, да њени безбројни говори на радију само доводе у забуну амерички народ.

Што «Њујорк пост» до сада то није запазио, доказује да споро мисле.

ЦРВЕНЕ ПОДВАЛЕ

Москва, марта. — На америчко тврђење да Стаљин швиндлује, јер неће да јавно призна америчку помоћ, Стаљин је дао за страну штампу ову изјаву:

Европа: Ведро и без ветра. Очекује се даље побољшање времена и разведравање. На Истоку је време боље и све се више ведри. У области Доњеца олуја брише са запада и иде даље на исток. У томе делу могу се очекивати провале облака и олује. Над британским острвом пљускови и грмљавина. На Атлантику непрекидне буре.

— Незнам ко швиндлује! Или ја над браним, као пролетер, кацим или они што помажу мене, да бих одбрано англосаксонски империјализам. Јесте, да сам им подваљивао где год сам стигао, а ни они мени нису оставили дужни. Наш савез, уопште по-чиња на узајамној подвали. Једини је разлика у томе, што ја мислим да ћу њима подвалити, а они мисле мени да извуку асу-ру.

МЕТЕОРОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

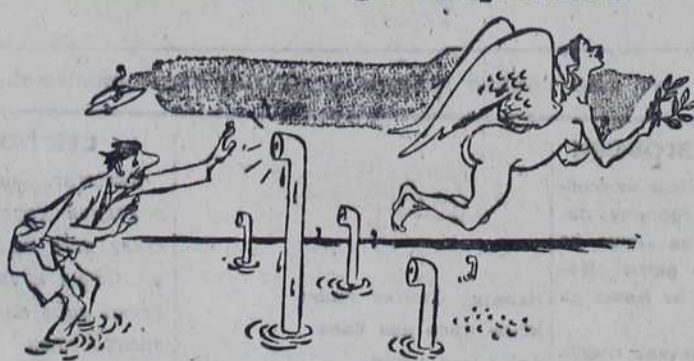
Азија: Време променљиво у Централној Кини и Индији. Чести ветрови и пљускови. Мраз у Индији, праћен густом маглом, траје и даље. Африка: Провала облака над Тунисом. У томе делу велика клизавица за Англосаксонце. По граничним морима буре и подморски вулкани који наноше о-громне штете савезничком саоп-брављају. У Средоземљу севање и грмљавина. Америка: Ветрометина и про-меја. По морима ледене санте и циклон. У ратној производњи сла-на, у прогнозама хладовина. Ан-тициклон над Конгресом. Аустралија: барометар пада. Чести пљускови над Гвинејом и северном Аустралијом. Вејавица у Пацифику. Очекује се и даље погоршање.

Нека погледа кроз перископ

- Хоћеш ли да видиш у перспективи, Винстоне!

КАМЕН СПОТИЦАЊА

У трци за богињом победе Американци су нашли на неке пре-преке, које се испречиле сасвим неочекиване од Јенкија

— Знаш ли ти Џони да ће по Беверидговом плану добијати сви незапослени у земљи, пот-пору од државе.

— Тако, а колико ћеш добијати ти тада, оче!

Гост на ручку

— Како вам је красив овај мачак, госпођо. Дозвољите ми да га мало милујем, док ви не спремите печење.

Проклета пчела

— Зашто си, душице, дошла касно у школу? пита учитељица закаснулу ученицу.
— Ујела ме једна пчела!
— А где те је ујела?
— То вам не могу казати.
— Добро, седи на своје место!
— Ни то не могу, госпођице...

Свирш

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Београду бриди лице
Потукле га избеглице
То је младеж бујна
А наши се момци бране
Код играча тих са стране
Много боља кујна.

ЗБОГ ВЕТРА

Совјетски тркачи претрпели су на Доњецу велики неуспех. Ни у једној дисциплини нису забележили успех па су елиминисани од даљег такмичења. У званичном комуникеу Москва вели да је за то крив западни ветар, који је њиховој екипи дувао у лице.

СКУП ТРЕНИНГ

Амерички лакоатлетичари су у Тунису приредили кондициони тренинг који се врло рђаво завршио. Више од половине учесника је отишло у болницу а скоро све справе су поломили и оштетили.

Зато је вођство донело одлуку да они више не тренирају већ само гледају како други тренирају.

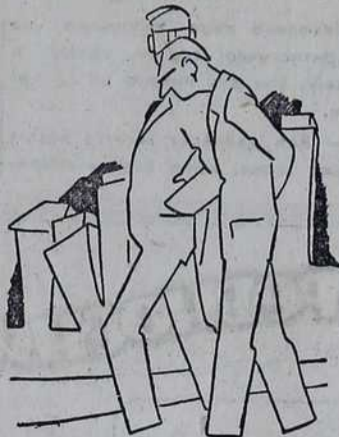
НЕ ЗНАЈУ РЕД

Спортисте избеглице не знају чаршиски ред. Од три утакмице у две су однели победу над домаћиним а требало је да га пропусти. Зато су београдски спортисти јако љути.

Избеглице опет тврде да су они бољи спортисти који се умеју снаћи на сваком терену.
Може и то да буде.

ИЗБАЧЕНА ИЗ ТАКМИЧЕЊА

С. К. Црна берза потучена је са 10:0 од С. К. Закон и на тај начин је овај клуб избачен из даљег такмичења. Навијачи су ожалостени, али је публика задовољна јер је овај клуб играо врло грубо и несимпатично.

— Тај млади музичар рекао је да само ноћу може да компоује.
— Верујем. Ноћу се највише краде.

ПОГОДИО

— Несвестица ваше жене несумњиво је у вези са променом времена.
— Наравно. Данас је захладно и потребан јој је нов капут.

НЕДЕЉА ДО НЕДЕЉА

НЕДЕЉА, 14 МАРТ

Созонтије је до скора био књигово-ћа у неком предузећу. Сретнем га јутрос, а он се офучао, избледео, небријан и никакав.

Просто изгледа као да је био модел у некој телалници.

— Шта је то с тобом? Зар такав идеш на посао?

— Ја уопште не идем на посао. Отпуштен сам.

— Зар ти отпуштен?

— Све су криве еспадриле — одговори ми он тужно. Проклет био ко их измислио.

— Зашто брате? То ти је врло практична и здрава обућа.

— Јесте брате, али ја свако после подне мало припремам над главном књигом па кад чујем шефа ја се пробудим и наставим рад. А он сад носи еспадриле и ја га никако не чујем па ме затицао како спавам и због тога ме најурио.

ПОНЕДЕЉАК, 15 МАРТА

Мој најмлађи син учи основну школу али му рачун не иде од руке. Зато се ја реших да га слишам и видим шта зна. Када му напишем рачун он га некако изрази али кад му задам на памет он ни да бекне. Паде ми на памет да му задам задатак из свакодневног живота, зато му рекох:

— Када ти, Илија, дам 126 кликера да поделиш са твојим другом Ђоком, колико ће да има сваки од вас?
— Он одговори без затезања:
— Ђока ће да има све...
— Како то? Љутим се ја...
— Па тако тата! Ђока је јачи па ће ми све узети.

УТОРАК, 16 МАРТ

Код мога комшије дошао мајстор да му окречи собу и кујну. Када он данас дође кући, хтеде шлог да га удари. Нека дречења боја, прљаво роза, да човека ухвати мука. Поче да виче и протестује и за мало мајстора да избаци из куће. У томе изађе из купатила госпа Анђа, његова лепша половина, па га љубазно упита:

— Шта се дереш ко сивоња?
— Он јој објасни разлог његове љутње, а она му рече:
— Ја сам изабрала боју а ти гледај твоја посла...
На ове речи он само сави шипке па рече, мајстору:
— Када човек боље погледа то и није баш тако рђаво...

СРЕДА, 17 МАРТ

Излазе из биоскопа две ученице. Лепе и елегантне, са кокетним капима. Разговарају гласно и при томе се смеју. Нисам имао намере да их прислушкујем али су оне тако гласно говориле да сам чуо овај део разговора:

— Пази, Надо, онај високи, са браон шеширом, — рече пунџа плавуша својој другарици. Толи-

ко ме је у биоскопу фиксирао да нисам могла да гледам филм. — Па где је он седео? Нисам га ни видела у биоскопу — одговори друга.

— У осмом реду иза нас — рече плавуша.

ЧЕТВРТАК, 18 МАРТА

Отишао ја у посету код једнога пријатеља па ме задржаше на ручку. Ваљда мисле — новинар, па да се добро најде. А био добар ручак. Гурмански. Седимо после ручка за столом и разговарамо а мали Паја, син домаћинов, упита оца:

— Тата каква је разлика између пушке и митраљеза.

Отац му одговори као из рукава:
— Као између мене и твоје маме...

Домаћица се нађе увређена и поче грдити мужа да је једва стигао да одговори на коју реч. Када му најзад пође за руком да проговори, он рече:

— Јеси ли видео сине. Ја сам пушка а мама је митраљез. Сам си видео шта направи од мене. Урниса ме да нисам могао ока отворити.

ПЕТАК, 19 МАРТ

Мој познаник Јанко леп је и добро ситуиран човек. Једина му је мана што је велики рачунџија. Зато се није ни оженио.

Ових дана, на наше највеће изненађење сазнам да се верио.

Искористих прилику да му честитам али се он кисело насмеја:

— Задочио си за два дана. Прекјуче сам покварио веридбу.
— Зашто, побогу брате? зачуди се ја. Па баш су ми рекли да је то zgodna прилика за тебе. Лепа, млада и богата...

— У томе и лежи зец — насмеја се Јанко. Није баш све тако као што су ми рекли. Када су ми препоручили ту девојку рекли су да њен отац има једну малу кћер а пет кућа а сада је испало да има малу кућу а пет кћери. Па не рентири ми се брак под тим условима.

СУБОТА, 20 МАРТ

Гатари Мари де-сио се велики ма-лер. Оно, додуше, она и није била права врачара већ је само узаном кругу гледала у

карте и прорицала судбину. То је још лепа и очувана жена која, што кажу наши, није била сраскида, иако је њен муж Божа био стари кавкација.

Синоћ он изненада дође рано кући и тамо затече једног младића у врло деликатној ситуацији. Он га зграби и хтеде да га испребија али се она умеша и рече:

— Није он крив. Попио је јуче омађијану кафу коју сам спремила за тебе. Зато се зацпоао... И, да видите, ово је упалило. Божа пусти онога несрећника. И све се сврши на миру.

Нисе

БОЉЕ

Атлантска карта

Два ортака направиле чудан блеф
Зато тебе измислише - за свој ћеф
Ортак трећи не бринује овај збор
У воду је пао цео договор
Јер поштење баш због тебе вапије
Ти си само труло парче хартије.

Рузвелт

Ти јевреји испод божјег неба
На злату се украденом греју
А морнари дрхте као зеба
Муку ору, па невољу сеју
Јер те лађе што их Рузвелт спрти
Грађене су да их возе смрти.

Сикорски

Због нашега луксуз воза
Кућа мира сва се сроза
Због тебе је врење
Гарантиј емало важе
Твоје газде стално траже
Да вадиш кестење.

Теш

Желео си ти толико пута
Да ти дође твојих пет минута
А када ти упалио кец
Ти ракију сад шљемаш из шоље
И купујеш разне андрмоље
Новац ти је и идол и жрец.

Једној домаћици

Куваш неке манце
Што се тешко варе
Чупају ко канце
И желуцац кваре
Болест ћемо стећи
И можда отећи
Али несмеш рећи.

Свирш

Таман лажи мало лакне
Па накриви фес
А истина фес јој смакне
Па нов урнсбес
А разум твој јасно вели
Лаж баш мора да се сели

НАШИ ЛУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Писмо малој Јовице

Досе ја јуче у школу а госпо-
јица ми Казе зашто ти јовице ни-
си написао домаћи задатак а ја
се уплашио па кажем Да је та-
та иглао калте и није стигао да
напише А она се цуди сто мени
тата Писе задатке па блате кад
Тата не би све ладиле мамнице
би модале да плонатну јел кол-
ко оне имају посла док све испи-
сницају и оговалају цео комси-
лук ја То знам по мојој мами
она кад почне не зна ста је до-
ста јуче отисла код тетке беле
па је и бог заболавио а ми цека-
ли на вецелу па кад је нема тата
Пазвијо сам кацамак па Заголео
а он пцовао сто је мама стокуца
и онда смо гладни легли у кле-
вет а мама досла тек После де-

сет па ондак тела Да плави кај-
гану а тата није дао и онда се
свацали и он је отелао од куце
а она неце Диде.

у недељу це да се венца наса
вида саону Будалу миту који је
молао да пљво наце стан и пале
Па смо му тек ондак дали виду
а мама казе да ми тврдимо пазал
посто је она вец имала коменди-
ју с пају доктола и било пову-
ци потегни па се сад све забола-
вило и Она иде као тазе лоба и
Јос тата циго вакелу мити Па
му казо да Је то за њега вели-
ка среца да он може да Добије
једну Тако доблу девојку а ма-
ма се Само смеје па казе тетка
јучи а сто пцује ко коцијас и
пкуси ко тулци и Да није тати-
на сестла она би давно била у
кафесантану а цика мита казе
то није свадба вец само велидба
а до свадбе може сваста да буд-
не а Тата се налутито Па казе
има ти блате Одма да се венца
а не да ми влдас имам Ја и длу-
геплики а он се смејо у се-
би посто добло знамо да смо
виду једва утлапили овом соњи
јел длуги неце да је узме.

ваш јовица

Није знао

— Како се усуђујете да свуда
причате да сам иднот!
— Опростите, нисам знао да
треба то у тајности да држим.

Његов тата

Стевица: — Шта је твој тата?
Мирко: — Механичар. А твој?
Стевица: — Е, а мој је алко-
холичар!...

ЖЖ

Не види промену

Срео Тоша Миту, па ће после
уобичајених поздрава, Мита ре-
ћи:

— Данас, сам себи изгледам
нашто глуп!

Тоша испитивачки загледао па
одвратио:

— Збиља? Ја, брате, не видим
на теби никакву промену!...

ЖЖ

Коме ме остављаш

Нека жена се удавала девет пу-
та и увек јој муж умре. Шта ће,
једна, удаде се и десети пут за
неког доброг човека. Али не по-
траје дуго па се и овај разболе
а жена поче кукати:

— Куку мени, једници, коме ме
остављаш?

— Једнавестом несретнику! —
одговори овај издишући.

Свадбени пут

Младенци, одмах после венча-
ња, крећу на свадбено путовање
бродом. На палуби брода, млада
жена наједном забринуто пита:

— Срце моје, како ћемо само
изаћи на крај са морском бо-
лешћу?

— О, не брине драга, против
ње имамо најбољи лек...

— Какав?

— Нашу љубав, одговори муж
и загрли нежно своју женицу.

— Свакако... свакако... али шта
ћемо да радимо при повратку?

Равајло тргује

е брате баш ми је криво и бог-
знакако Што сам оматоријо а Сад
је згодација да човек уфати ве-
зу снеку млаћу због зашто Ови
главни лафови и друге ваневроп-
ске зверке скорза и из тик про-
клетиг Гарсошифоњера оде на
кулук а Они су били Понајвећа
конкуренција и од њиг није мо-
го човек очи да отвори па ће да
остану главне лафице без дру-
ство и занимацију Па ће бидне
леба за све Ал шта ћеш и Ја сам
ти Ослабијо па несем да се ка-
чим без билету А иначе би ги
померио цименту ал Ако сам о-
маторијо за Ону работу још сам
млад и зелен за Трговину и сад
ћу да навалим на шпекулацију
а и Може ми се јербо сам напра-

вијо Паре па сад имам капитал.
пошашавео бре ова народ па све
купује и не Пита шта кошта а
ја се извештијо и пофаћао ги
све конце па само ђебрам а пара
пљушти. више Сам зимус види-
јо фајду од три кокошке него
некад од три краве још само да
не ватау ови цандари.

сад сам решијо да продајем
путер и бели смок. то ти је нај-
бољи посо. узмеш у један лонац
две киле кајмака и то измешаш
с две три главнице црни лук а
бутнеш и пет шес кромпира па
одеш у неку вавлију а тек Наи-
ће нека будала па не Пита по-
што већ само узима а ја продам
са све лонац да се не види мој
марифетлук па трчим ома у Рад-
њу да купим нов лонац па Ома
у село по нову робу. све ти сад
иде ка Алва и нико не сме да
писне јер се ти љутиш и тврдиш
пазар а Они гутау ли гутау а
После одем у село са неку ста-
рудију и од они брљиви поку-
пим млеко и мрс и све то јопет
носим у варош и за тили час
направим десет иљадарке или
како ги зову ђорђуше.

ал се брате извештијо геца па
га не можеш Преварити забoga
зашто ете и онај Дрљави Кица
дућанџија већ зна цене па кад
оћу да пазарим он ми вели сик-
тер бре кайшару ниједан знам
ве све у Главу па нема мулећи-
не воћекана. имаш ти да платиш.
да платим кажем ја само дај а
он се смејући па ми вели е за
Теб нема. оћу да наћем другу
фирму јербо ти оћеш да прева-
риш а брате не требају ми ни
паре Замлело се и код мен па
Пун шлајбок. зато сам ја напра-
вијо План дидем подаље од беo-
град и да видим може ли што-
гоћ тамо да бидне јер Воћекар-
це све саме филаделфије. сваки
ти бре зна ко неки двокал па му
не можеш извући робу да ти је
звезда на челу до душе сам и ја
узо велике капаре а после у
здравље да се видимо а Он нек
ме јури а ја Сам дао и лажан
атрес па нек се занимау да ме
наћу. брате није лако бити тр-
говац. сад оћу да тргујем сбра-
шно ал счим да га помешаш кад
се свет увецбо па неће да гута
и ники неће да купи ако га из-
мешаш спасуљ зато сам и мануо
ову трговину само што ви реко
оћу само с бели смок. то је нај-
лакше и највећа зарада а брате
и чис посо нема Подвалаџије...
ако променим Посо ја ћу ви се
јавим преко јавнос.

ваш равајло.

— Десадила ми већ ова стална запиткивања!

Споро се јавља

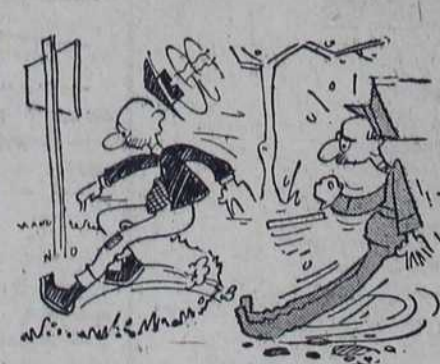
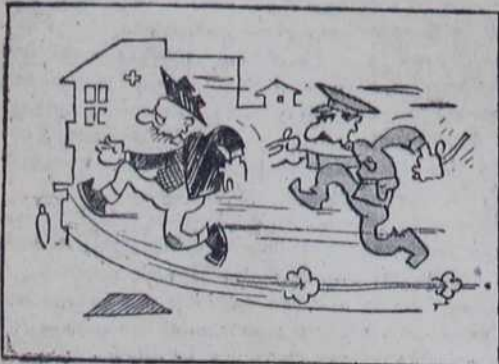
Неколико лица окупљено на
спиритистичкој сеанси, чекају и
чекају, али дух никако да се по-
јави.

— Већ двадесет минута зовем
вашег мужа, каже главни спери-

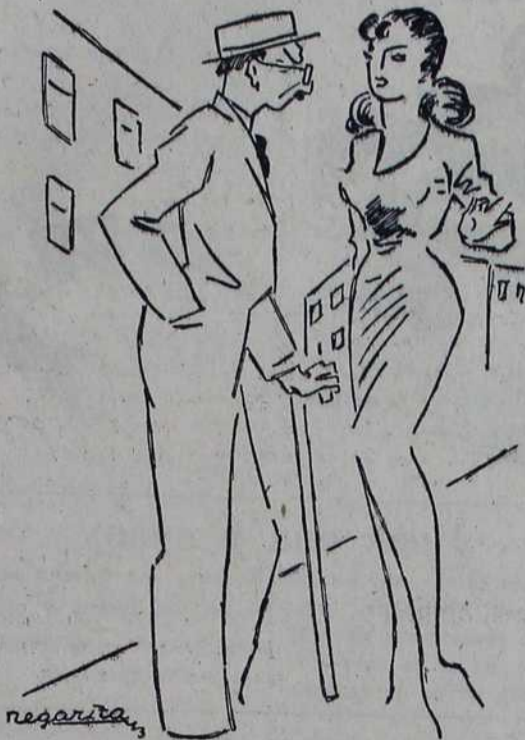
тиста једној госпођи, а њега не-
ма. То никако не могу да разум-
мем.

— Не чудите се много. Он је
за живота био келнер.

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЧАЦИ

Богдикава козерица

— Сваког дана моја вереница тражила је да оставим по нешто, прво дуван па онда карте, па кафану и тако стално.
— И најзад!
— Најзад сам оставио и њу.

— Лепо је рекао Хорације да је блажен живот на селу.
— Шта нам треба тај Хорације, када ми то и без њега знамо.

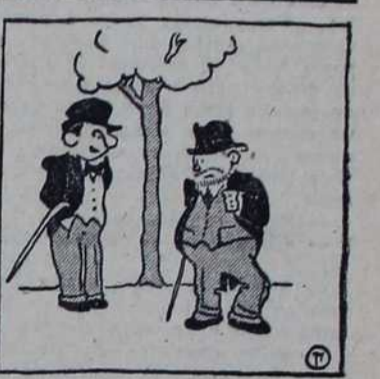

— Ми модерне жене смо баш сиромашне а Ем је у рају било много лепше.
— Ја не видим никакву разлику: И ти имаш башту, имаш мужа и као што си ми мало час рекла немаш шта да обучеш.

Миц по миц и ми догурасмо до пролећа. До душе, то је само календарско пролеће пошто се још увек ложе пећи и (као око у глави) чувају бонови за дрво и угаљ, али нада да ће ускоро сунце бити и пећ и сијалица загрева душу и више никоме није хладно. Сад се може озепсти али не и смрзнути и то је већ много. Наравно да се и данас може по некоме да змрзне реп ако се не чува, али то је обичан случај. Јер у лето се лакше озебе него кад дува кошава. Када већ споменух кошаву, ред је да се осврнемо на овај наш београдски вентилатор пошто је она једина у стању да промени ваздух и донесе чист луфт. А нама Србима треба хладан туш и чист ваздух. То је увек била наша потреба; данас можда, више него икада. Зато је ова проклета кошава симболична, јер она тачно и савесно изврши своју дужност. Некоме истресе целове, некоме растера маглу испред очију а некога, богами, и однесе. Затим разнесе прашину па неки прогледају а неким уђе у очи па тек онда ништа не виде. Овога пута је однела црноберзијанце и спекуланте а изгледа да је одувала и протекцију, пошто су неки протекционаши обесили носеве до земље и само нешто шапућу. Ту су жртве кошаве које још не могу да схвате да их је ветар докачио и избрисао. Ја хтео да пишем нешто сасвим сасвим друго али ме кошава поткачи и отвара у сасвим другу тему. А данас сам имао намеру да вам пишем о причешћу и чистој недељи која овог пута прође непопажено. Не прославише ни бекрије њихов чисти понедељак и ове године нико није однет у болницу, због последица тровања алкохолом нити су дневни листови објавили слику највећег бекрије, са венцем црвених паприка око врата. Само немојте мислити да смо ми одустали од овог обичаја. Ни на крај памети.

Бекрије су прославили своју славу, било их је много пијаних а што није било онако бучно, треба захвалити кафацијама, који су разблажили пиће сипајући водичу — и „аусвајзу“, који није дао да се остане по две три ноћи. Зато бекрије нису имале времена да се прописно напију па да прославе и своје патерице, то јест чисти уторак.
Само се за њих не треба бринути. Напиће се они у идућу недељу, као што су урадили и у прошлу, када је из свих бифеа и кафаница одјекивала песма и ларма, управо ларма у виду песме. Зато се не треба бринути за нашу традицију. Добре смо заборавили и избацили из употребе а рђаве и штетне суревљиво чувамо и негујемо. А када нешто залпе онда идемо чак и у цркву, али не да се помолимо Богу да нам опрости грехе (ми грехе и немамо) већ да умолимо да нас некако сачува на овом кјамету, нас и наше најближе а како ће бити Србији и српском

народу то није много важно, јер сваки од нас мисли да је ов Србија па ако он остане, остаће и српство. Зато су сад све цркве недељом пуне као око, али немојте се плашити да је то побожност или тако нека глупост. Јок брате, то је опет оно наше, дупло везано. Да одржимо, за сваки случај, добре односе и са Богом. Злу не требало!

— Одлучио сам да затворим врата моје куће свим идиотима.
— Ха, ха, па како ћеш ти ући!

Дрзак човек

— Као што вас ја молим, госпођице Јело, ниједан мушкарац вас није волео!
— Ви сте дрзак човек! Зашто правите алузије на моју прошлост.

— Јадна Лала, ужасно је преварена. Знам да се удала за милионера Симића.
— Сигурно је сазнала да није тако богат!
— Не, не драга моја. Сазнала је да је десет година млађи него што јој је рекао.

КАО ОЧЕ НАШ

Тата: — Увек учи своје лекције као Оче наш, и ништа се не бој.
Син: — Али, тата, ја не знам Оче наш!

— Тата, шта је то шеф!
— Шеф, то ти је човек који увек седи на своме месту када је задоцим, а увек задоцим када ја дођем на време.

САВРЕМЕНА Лица

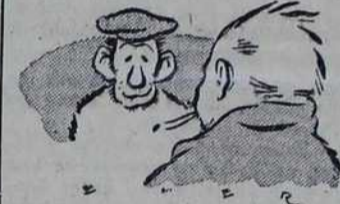
О, драга Цицо, љубави страсна
Јест д аси лепа ал ниси масна
Љубављу верном нисам те косно
За љубав нашу време је посно.

Зато тражим девојку са села
Која би ми мезенце донела
За њом ја жудим и о њој сневам
Због те лепоте и песму певам:

О, Ружо моја, сељачки цвете
За тобом сада мондени лете
Код тебе Ружо свега што треба,
Бутера, шунке и белог хлеба.

О, Ружа моја, силно те волим
Понеси мираз ја те сад молим
Купићу ти сребрне лисице
Шифоњер, клавир и огрлице.

Даћу ти Ружо, све што ти годи
Ујдурисаћу тебе по моди
И тако Ружо, сељачки цвете
Постаћеш и тварошко дете.

А.: — Ја се сваке недеље једанпут свађам са својом женом.
А ви!
Б.: — Не, ја примам месечно плату.

ДОБРЕ ПРИЈАТЕЉИЦЕ

— Сваке године за рођендан муж ми улаже у банку хиљаду динара.
— Заиста? Па ти си онда милионерка!

— Зашто носите тако високe штикле госпођице!
— Зато што нећу да ме увек љубе у чело.

ЛЕП ПОКЛОН

— Ујаче, дошао сам да ти се захвалим на дару за мој рођендан.
— Али маленкост, није вредно трошити речи.
— И ја тако мислим, али ме мама наговори да дођем.

НИЈЕ ТАКО ОПАСНО

Мајка: — И ти, сине, хоћеш да се ожениш том глумицом?
Син: — Умири се, мама, није тако опасно. Она само уображава да је глумица...

МАМИ ЧИЗРОШИ

Већ пет година цео комшилуk завиди браку госпа Цанином. Она и њен Веља баш живе као голуб и голубица. Све нежно, искрено другарски.

— Цано, душо, хоћеш да идемо у биоскоп? — пита, рецимо, Веља, а она одговара као гугутка:

— Како ти хоћеш, душо! И, наравно, иду у биоскоп, разоноде се а увече, кад стигну кући, Веља цепка дрва и ложи шпархерд а Цана сеје брашно и греје воду за качамак. И друге су ствари радили заједнички. Тако једнога јутра Веља устао рано па скувао кафу и донео Цани у кревет па запалили цигарете и тако уживају. Одједном Цана каже:

— Кажи, голубе, драгичка!
— »Драгичка« — одговори Веља.

— Ајд да оставимо дуван. Зашто да зебемо за тај луксуз. Уштедићемо и здравље и паре.
— Вала можемо... — пристаје Веља. Баш сам и ја то хтео да ти предложим.»

И тако су њих двоје били, што но веле, два тела а једна душа. Да их је цео комшилуk због тога мрзео и оговарао, не треба да вам причам. Али, ето, и овај идеалан брак поквари се због једне ситнице. Лепо или народна пословица »мали узроци, велике последице«.

Дакле, једнога дана, био баш почетак марта, Веља ушао у »шестицу« на последњој станици. Ухватио добро место у хошку платформе и задовољно гледао ону јурњаву и гурњаву. Поред њега стајало једно лепо девојче, плаво и румено, али Веља је није ни гледао. Он мисли само на своју Цану. Можда је и тако као што он прича тек, у оној гужви, они се упознадоше. Како је дошло до тога и шта се све одигра-

ло, то је вечна тајна. Чињеница је само то да од тога дана Веља поче да се вози само »шестицом«. Пропуштао би по неколико кола док не би дошла температура плавуша и онда би заједно ишли до »Техничког факултета«.

Цана, по своје женском инстинкту, осећа да нешто није у реду, али и не сања да јој гори кров над главом. Шта ћете, ниједна жена нема толико храбрости да одмах себи призна да је избачена из седла. Свака је склона да поверује у неко чудо, сплетку, оговарање или тако нешто. Па и једна Цана је веровала да се Веља само привремено изнервирао, али ће то да прође. Угађала му она јадница, мазила се ал Веља све хладнији. Када га она љуби и милује он се укрути као говеђа нога па гледа негде преко њене главе и једва чека да је се отараси.

Ишло то тако једно две недеље кад једно вече Веље нема на вечеру. Дође десет па и прође а Веље нема. Цани се отсекле ноге. Ју, да му се није нешто десило — мислила је она у себи и једнако излазила у ходник да види иде ли. Провела је, јадница, једну тешку бесану ноћ и када свану као да се родила. Отрча у кварт да види да ли тамо штогод знају за њеног Вељу, оде код свекре и зетова. Јок. Нису га ни чули ни видели. И они се узбудише и уплашише, па поче потрага за Вељом. Али се, око подне, он изненада појави. Избријан, удешен и расположен.

— Где си, побогоу? дочека га Цана. Знаш ли да сам хтела да полудим од страха!

— Знаш, задржао сам се у кафани, па ће-ћу са друговима кад погледам на сат а оно десет прошло — прича Веља. Што сам знао да радим него свратим до пријатеља Моме и тамо преноћим... — Па што не дође бар јутрос? — кори га Цана а већ је обиле сузе.

— Море, и ту ми се десило маљер. Момина жена није знала да је он дошао са другом — она знаш спава у кујни — па кад је Мома отишао у канцеларију, она отишла за брашно а мене закључла. Тек мало пре дође и зграну се жена када ме виде... прича Веља.

— Ама, који ти је то Мома? — испитује Цана кроз сузе. До сада ми за њега ниси причао...

— Један мој стари друг. Станује на Терзијама — објашњава Веља.

Али у томе Цана спази на Вељином рамену једну дугачку плаву длаку (а она је била црнка) и све јој би јасно. За тили час Веља је био изгребан као да је на њему »штиковао«, цео осми разред неке женске гимназије а сада је изгубио »аусвајс« па не сме ни да макне без Цане али то није више онај идеалан брак. Само се свађају и препиру а често долази и до туче. И то све због једне женске длаке и то фарбане... Ово последње је Веља највише криво.

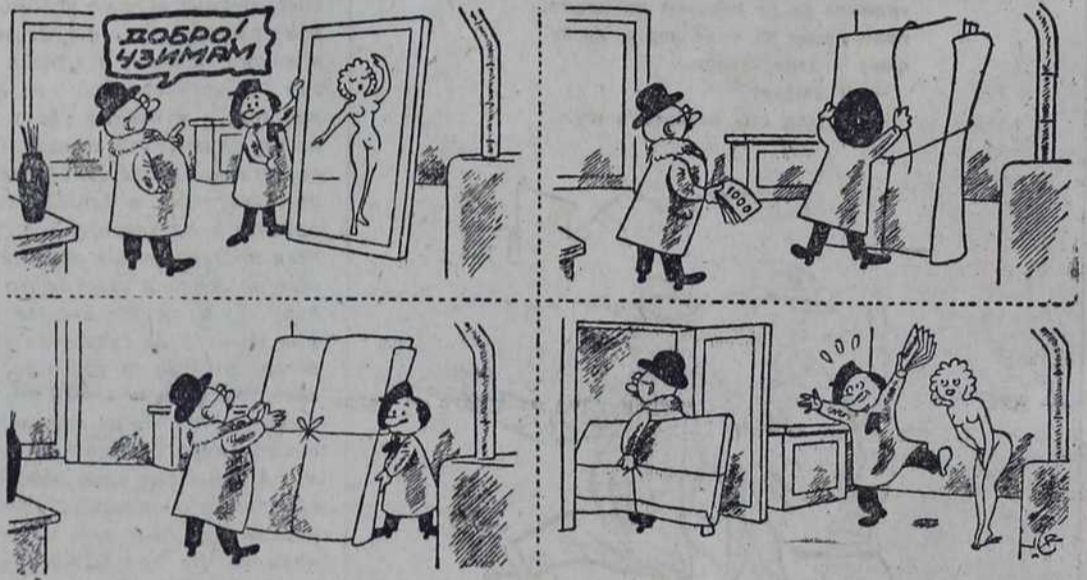
Како маме Тершица замишља... ...„ВОЗОВОЋУ“

Увек она у праву,

После прве свађе међу младим супружницима, пошто се жена смирила од плача, рећи ће: »Мужичију драги, да се то не би поновило треба да се договоримо: од сада кад будемо имали исто мишљење, бићеш у праву ти, а кад будемо различитог мишљења имаћу право ја«.

ДОСЕТЉИВИ СЛИКАР

Догек персиској шаха

Године 1901 имао је проћи кроз Србију персиски шах, идући за западну Европу. Павле Маринковић, као министар просвете, био је одређен да високог госта дочека на граници и да га допрати до Београда.

Телеграфски распис министра унутрашњих послова да се шах дочека као што туђем владару пристоји стигао је и у Белу Паланку. Али је, за несрећу, у тај мах срески начелник био на одсуству и старији писар — правник на увиђају у неком околном селу. У среској згради био је само један практикант, мало школован и неотесан. Кад прочита телеграм не би му лако али се није имало куд: пошто добро промисли о свему, нађе да ће шаха најбоље дочекати ако нареди да на станицу изиђе целокупно грађанство а он га поздрављива нарочитим говором.

У саму зору идућег дана добошар је саопштио наредбу и нешто доцније цела Бела Паланка била је на станици. Баци упарађени и уплашени, грађани сањиви и обучени на двоје на троје, некаква циганска, »блех музика« а пред целом парадом практикант у свечаној полициској униформи. Са пиротске стране зазвуча локомотива и за мало па воз стаде испред станице. У испуљеној маси — тајак. Из воза се нико не појављује. Писар укочено гледа, па као да се одједном сети најважније тачке дочека — даде угворени знак »музика«. И станицом се нагло проломи страшна, нескладна дрека труба, ћеманета, зурли, гочева и бубња, што је требало да значи меки поздравни марш. Тек тада се на

једном вагону отворише врата и изиђе човек средњег раста, с дугим брковима, с перјаницом на капи и у униформи на којој су блистали ордени и ленте.

Писар му приђе, музика умуче.

— Ваше Величанство! Народ среза белопаланачког дирнут Вашом високом пажњом из дубинску осећајност вам захваљује и са аklamацију вас поздравља »Добро нам дошли!«.

— »Хвала, хвала! — рећи ће бркати човек. Само ја нисам шах. Ја сам Павле Маринковић министар просвете... Колико је година како сте полициски чиновник?

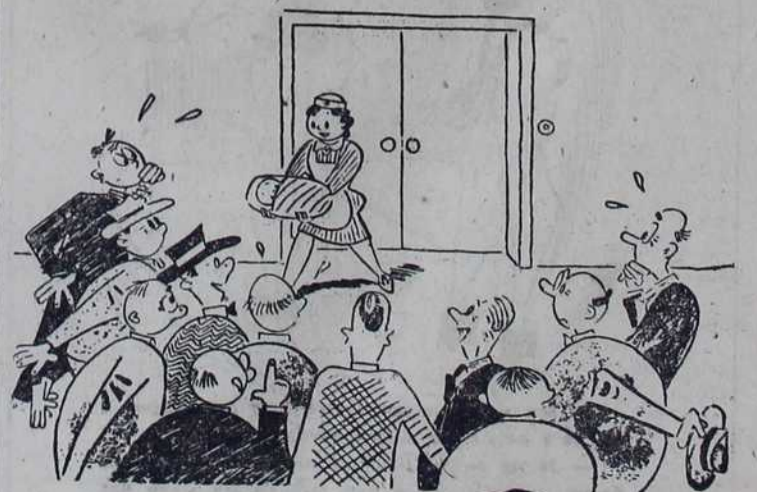
— Осам година... одговори запрепашћени писар.

— Срам вас било! толико година па још не знате униформу српског официра. (Маринковић је био рез. капетан, у блузи голубије боје, која се тада носила). Писар је стајао оборене главе а Маринковић се обрати свештенику (који је изашао само у мантији, без цубета):

— Је ли то прописно свештеничко одећо?

Како је учитељ био без крагне и машине изгрди и њега па без збогом уђе у шахов вагон, после чега локомотива писну и испред очију запањених белопаланчана однесе невиђеног персиског шаха, коме је »блех-банд« прекинула јутарњи сан.

ДА СЕ НЕ БУНЕ

— Дакле, господе, ко је најдуже чекао!

НАЈМАЊЕ...

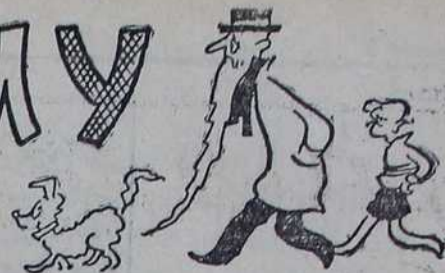

— Ах! занимљиво, то је ваљда старост свиње!

— Не, то је опомена за оне, који долазе из вароши, да знају шта их чека ако је украду.

ЗАВЕЛИКУ И МАЛУ

g * e * ч * y

ЛЕЊИ ГАША И ЊЕГОВ
ВЕРНИ ДРУГ РАША

Ах!
Ух!
— Реци ми брате што смо дошли у тај биоскоп?
— Зато што је ту топло.
— А који од нас двојице мора да гледа филм?
— Гледај га ти.
— Опет ме искоришћаваш! Е вала, баш нећу да га гледам.
— Не мораш!
— Ух!
— Ах!
— Бог поживео неми филм! Оно време беше боље!
— А што?
— Била је тишина па си бар боље спавао.
— Ух!
— Ах!
— Дижи се, хоће неко да прође!
Господин: Молим пролаз.
— Не може.
Господин: А што?
— Зато што смо нас двојица а Ви сте сами.
Господин: Идем у дирекцију да протестујем.
— А где пише да треба да направимо пролаз посетиоцима!
Господин: Мангупчине неваспитане!
— Ух!
— Ах!
— Ако се још буни, измлати га.
— Теби за љубав а? Баш ме мран — уосгалом отишао је.
— Ух!
— Ах!
— Који се филм даје?
— Шта? Јел'те интересује?
— Ни најмање! Онако само пита. Хтео сам да знам да ли, негледујући штедим себи плач или смех.
— Ух!
— Ах!
— Та дама иза тебе ништа не види. Скини брате шешир!
— Скини ми га ти.
— А што баш ја?
— Госпођице (хм... у мраку) ако хоћете лепо да видите, скините ми слободно шешир, али да ми га после опет ставите на главу. Јел важи?
— Ух!
— Ах!
— Створи слободно очи. Завршен је први део.
— А шта се сад види?
— Пуна дворана посетилаца.
— Већ сам то видео кад смо дошли.
— Ух!
— Ах!
— А знаш ли ти да си страховита ланчуга.
— Ух!
— Ах!
— Лажеш, није то истина.
Ух!
Ах!
— Дајем ти за право јер нећу да се расправљам.
— Ух!
— Ах!
— А знаш ли ти да ми се тај филм много допада.
— А што ти се свиђа! Јел' га гледаш?
— Не, него се ту врло лепо седи. Хоћу и двапут га не гледам.
— Ако ћемо моћи хајде и трипут да га не видимо.
— Ја остајем ту!
— Ех, брате, пријатељ си каков нећу нигде више наћи!
— Ух!
— Ах!

ПОЖУРИ СЕ!

— Пожури се мало — знаш дошли су нашим укућанима гости из вароши, па би јели кајгану!

Мели Перица се пита

Да ли капелници станују у капелама?
Да ли носачи имају велике носеве?
Какав се креда продаје у кредитним задругама?
Кога јуриста јури?
Како чика Пера дише, кад та та каже да је он бездушник?
Зашто не сахране Мртво море?
Да ли се ложа зове тако што се у њој ложи?
Како се навија сунчани сат?

Бодликаве истине

Чести су случајеви да неки човек није спасао живот неком другом, само из страха од вечите захвалности.

Дивите се неваспитанима, јер кажу оно што мисле. Васпитани, међутим, кажу оно што би требало да мисле.

Кад бих могао, збрисао бих са лица земље месец, клупе по парковима и лажи. Чик онда да пронађете такав љубавни пар!

Мало је интелигентних особа, али много мање оних који су свесни да то нису.

ВЕЛИКИ РЕЧНИК малог Перице

Јакреп — јак реп.
Контоар — човек који прави канте.
Лежеран — онај који рано леже.
Максима — Максимова жена.
Маркер — произвођач марака.
Маскарада — Рада са маском.
Параграф — гроф који има паре.
Пијаниста — Пијани човек.
Режија — режање.
Самовар — човек који само вара.
Садизам — сађење.

НИШТА НЕ БРИНИ

— Ама ништа не брине Перо, жена ми се само тренира за путовање.

Мала БРИБЉАЊА

— Хоћеш доћи са мном да ручамо. Хајдемо у ону кафану.
— Не забога, ту кафану добро познајем.
— Па шта с тим?
— Ту увек у чорби пливају муве.
— Немој да претерујеш. Можда си наишао на два-три случаја.
— Не, не знам поуздано да су они одатле измислили нешто ново не би ли их отстранили из чорбе.
— А шта то?
— Ставе у чорбу и паукове, те тако паукови поједу муве.
— III

— Чуо сам да имаш једно ново запослење.
— Да, али мислим да ћу га скоро променити.
— Где радиш?
— У стакларској радњи.
— А зашто мислиш да ћеш напустити то место?
— Зато што је газда врло нервозан човек, а мене сматра за магарца у стакларској радњи.

И сувише богат

Шпански војвода Медино од Сперантина био је толико богат, да није знао ни колики су му приходи, ни колико има двораца по Шпанији. Једнога дана, довећи по великим пиринејским шумама залута, и буде приморан да потражи конач у првој кући на коју наиђе. То је била нека лепа вила.

— Изволте, господине, одговорила му је послуга. Наш господар није овде, а никако и не долази, али нам је наредио да будемо гостопримљиви и да примамо путнике и намернике под његов кров, као да је и он овде.

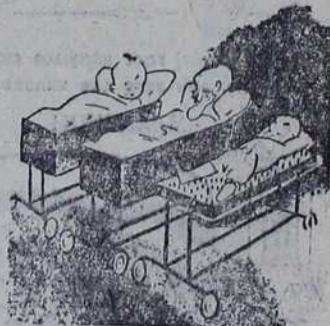
И тако приме и угосте Медину Сперантина што су боље умели. Он се нађе, напио и царски проспава ноћ.

Сутрадан, делећи напојницу, запитао их је за име свога тако љубавног домаћина.

— Ви сте у једном од замака господина војводе Медине од Сперантина. Наш господар не долази често у овај крај, те га ми и не познајемо, али га ипак волимо, јер је добар и великодушан.

— Гле, зачудио се тада гост. Ја се већ више нисам ни сећао свога замка у овоме крају, али сам срећан што видим да моји потчињени извршавају моје заповести и кад нисам ја ту.

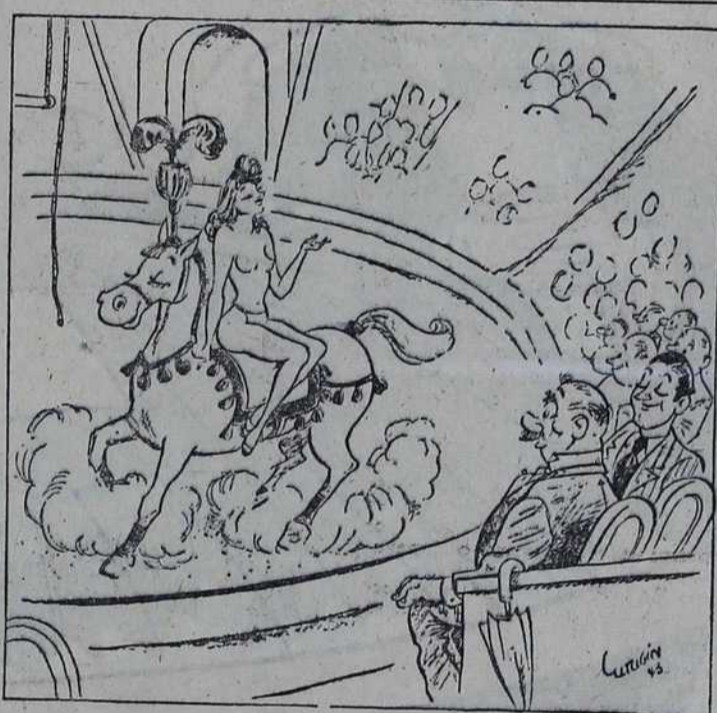
На то је утростручи напојницу запрепашћеним слугама, па је отишао да нађе своје ловачке пријатеље и да им исприча како је преноћио у својој кући, а није то ни знао.

Његов тата је факир

Хоћемо само интелигентне људе, а о будалама ни помена више.

Није искључено сада да би, после извесног времена, тражећи по фијокама наших предака пронашли са каквом старом муштикллом два три зарђала перца, чак и неку будалу, све то у сасвим очуваном стању.

— Пази, како је леп коњ!

МОЈЕ ЈЕ МИШЉЕЊЕ...

Моје је мишљење да би требало забранити будале. Али, молим вас, ја то потпуно разумем, свестан сам свих тешкоћа око тога, али са мало добре воље мора се успети. Трбало би их повући из оптицаја као новац.

Од дана 1 маја закључно, будале нису више у слободном промету.

И освануо би тај дан. Да ли би био лепши? Тја, моје је мишљење да би био као и сви други. Елем, тог дана неки би младић пришао на улици једној лепој плавуши:

»Госпођице, дозволите да вас пратим.«

Али познавајући већ нову уредбу госпођица би одговорила: »Жао ми је, драги господине, али ви више не »идете«!

Младић би тркнуо часком до банке, где би се заменио са једном интелигентном особом, пронашао би поново ону лепу плавушу па би, захваљујући промени на себи:

»Ха, хтео би да те пратим? Свиђао би ти се?
Таман посла!

Могло би се покушати и на који други начин, на пример. Удесити да они лагано изумру, забранити им најстрожије да долазе на овај свет. Ова би воста

свуда полагаано нестајала све до последњег.

Последњи примерак те врсте био би права реткост и занимљивост. Благо си га њему!

Или пробајмо да их преврнемо као одела? Неко старо одело кад се преврне испадне ново, што не би онда једна будала, кад се преврне, испала паметан човек?

Или, хајде, могли бисмо баш и да оставимо којег, чак му законски дати пуно право вршења праксе.

»Али молим вас господине, дали сте ми кусур 50 динара више.«

Трговац би беснио, зачуђен у њега:

»Ви хоћете то да ми вратите?!

»Да, разуме се, одговорио би овај, је сам будала са пуним правом на то, (пуноравна будала), показао чак и визиткарту: »будала Паја Пајић.«

Да, одлучио сам а мислим да се и ви слажете са мном. Било би баш добро. Отарасисмо се већ једном те несносне врсте људи која нас толико спутава! Забранимо их како смо учинили са уштирканим крагнама, сунцобранима... забранимо их по сваку цену — па макар рескирали да на свету остану само животиња и страви

Женске вести

КУЛТУРА У АМЕРИЦИ

— Хвала Богу кад је Хамлет нашао мртвачку главу! Биће ваљда занимљивије.

Миленцету: Кажеш да никад ниси радио. Па баш зато и идеш на рад. Морало си некад да почнеш, а пословица вели: боље икад него никад.

Воји: Сити смо се насмејали када смо читали твоје вицeve. Толико су смешни да не смео да их штампамо пошто би шкодили читаоцима.

Мазалу: Слике су ти добре али нису за нас. То треба да иде на изложбу а не у новине. Погрешно си, бато, адресу.

М. П. Шабач: Перо није за свачије руке. Зато боље узми ашов па риђај башту јер ћеш од тога имати користи.

Стави — Ниш: Од тебе ће нешто бити, али хумориста тешко. За сваки случај набави једну синтаксу па се вежбај две-три године а после ћемо већ видети.

Пензионеру: Ваши су вицeви били у моди пре четрдесет година а сад су се сасвим убајатили. Зато ни ми не можемо да их штампамо на другом месту него у — корпи.

Политичару: Зашто се љутиш на тешкоће путовања када си целог века причао да се бринеш за народ. Сада ти се пружа прилика да одистински дођеш у везу са народом.

Геџи: Не треба заборавити на српску пословицу да никад не треба чинити оно што не би желео да теби други учини.

Веџи — Лесковац: Укинули смо твоју рубрику само из једног разлога: Лесковачки си заборавио а српски ниси научио.

Миши — Лозница: Ниси ти једини коме је све мало. Зато умери апетит да после не буде шалутања. Јер кад ви спекуланти покверите стомак не прмаже сода бикарбона.

Биси: У пролеће се обично носе сандале са дрвеним ђоном и ниском штиклом, а место костима џемпер са рукавима. Чарапе нису у моди а ондулација је неопходна зато што се не носе шешири.

Цалету: Твој случај је обичан, зато немој да уображаваш, већ се снађи према приликама и тражи другога, који је послушнији и вернији. А такви се још могу наћи.

Борки: Шта ће теби школа када из твога писма видим да ти знаш велико знање. То се ваљда не учи у школи. За тебе би било најбоље да напишеш књигу.

Стојанки: Име ти показује да си постојана зато немој да шараш већ се држи твога Станка.

Миџи — Јагодина: За тен је најбоље када се не умива и не маже јер онда је кожа отпорна и лако се привикне свима временским променама. До душе није нежна, али нежност није у моди.

Браници: Чим је професор физике млад а ти велиш да си лепа, када те он упита формуле ти се расплачи и ствар је у реду.

Роси — Ђуприја: Теби је дете тешко одговорити. Ти тражиш од данашњег мушкарца да је веран и интелигентан. Међутим, чим је веран он не може бити интелигентан и обратно.

Симки — Крушевац: Прањем судова добије кожа на рукама лепу боју и онда неће бити бледа. А можеш пробати и са прањем рубља.

Верџи — Смедерво: Сада је пролеће па се отшетај предвече са тим твојим зевзecom до Језаве и ваљда ће се у мраку изјаснити.

Ранђији — Прџиловица: Овога пролећа носе се јакне од крзна а преко тога се може обући пиџама. На главу шешир с перјем а што се тиче ципела најбоље да идеш боса јер ће те ципела најжуљати.

— Да ли је мој глас испунио синоћ сву салу?
— Салу не, али зато све излазе.

МЛАДЕНЦИ

— Колико има сати драга! (на календару: Јануар, недеља).
— 2 јули.

ЦЗДУРА ПОШТЕКО

Лейла йорочица
Болић упаде љутито у посреднички биро за удају и женидбу.
— Лепо сте ме уредили с вашом девојком, коју сте ми препоручили!
— Са госпођицом Зором?
— Да. Њен отац је био робиташ!
— Ко то каже?
— Болић дрекну: Ја! Ја сам га лично тамо упознао.

Може и овако
Млада жена завапи: — Перо, пусти ме да зиму проведем на Златибору. Тамо ћу на тебе мислити целог дана.
Муж одговара утешно: — Боље је, да ти останеш овде и мислиш цео дан на Златибор.

Не одговара му
Берић се стравовито посвећао са женом. После тога одлучи да оде у биоскоп. Дође на касу и запита касирку:
— Је ли то неки весели филм?
— Сасвим весео.
— Тада извините, рече Берић, ја би највише волео да плачем.

Више стравује
Нека почетница у певању успи на једвиде јаде и уз јаку протекцију да буде примљена на аудијенцију код Маскањија. Пре него што је почела да пева арију пред композитором, ова поче да афектира:
— Ох, маестро, тако ме је страх, толико се бојим...
— Никад колико ја — одговори јој Маскањи.

Слабо му верује
— Чуо сам да је госпођа Вера родила јуче сина.
— Ко ти је то рекао?
— Пера.
— Пера? Та познајем ја њега добро! Треба веровати само половину од онога што он каже.
Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: «Просветна заједница» а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ЛУЧ», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

— Видиш ли ону клупу! Тамо сам раскинула своју веридбу.
— То је сигурно била драматична сцена.
— Боже сачувај. Он није дошао а после пола сата отишла сам и ја.

— Има ли Централа, где могу да добијем карту за једног мужа?